

32 χρόνια ΠΑΣΟΚ Τά προηγηθέντα

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

Από κάπου τά πάντα κάπως άρχινάνε. Έμεις εδώ ίσως σε κάπως φαιδρό τόνο. Στο άμερικανικό TV Guide την 6η Φεβρουαρίου 1982 ο William F. Buckley Jr, εκδότης του συντηρητικού περιοδικού NATIONAL REVIEW και προσωπικότητα με σημαντική έπληροση στην άμερικανική πολιτική σκηνή, έγραφε:

«Εκείνες τις ήμέρες στην έξουσία στην Ελλάδα ήταν οι συνταγματάρχες και ο Άνδρέας Παπανδρέου, ο οποίος σήμερα είναι πρωθυπουργός της Ελλάδος, ήταν εξόριστος άφού είχε σωθεί από την εκτέλεση με επέμβαση του Λύντον Τζόνσον, του οποίου ξακουστά λόγια στον επί κεφαλής του γραφείου του... ήταν: «Πές τους να μη θίξουν αυτόν τον son-of-a-bitch, όποιον κι αν είναι τό όνομά του...». [...] Είχε -ο Παπανδρέου- μία άπλή πρόταση. Αυτή ήταν ότι η CIA έ χρηματοδοτούσε τους συνταγματάρχες και τους είπε να οργανώσουν τό πραξικόπημα. «Πολύ σοβαρή δήλωση, κύριε Παπανδρέου, πώς μπορείτε να τό άποδειξετε;». «Είδα τά ντοκουμέντα». «Ποιά ντοκουμέντα;». «Είναι μυστικά». «Μά άφού είναι μυστικά, πώς ξέρετε τί λένε;». «Δέν μπορούν να τά δούν μη φιλικά μάτια».

Έδώ σοβαρευόμαστε. Η παγκοσμίου κύρους γάλλικη έφημερίδα LE MONDE της 25ης Ιανουαρίου 1968 έδημοσίευσε συνέντευξη με τόν τρίστηλο πρωτοσέλιδο τίτλο «Η κατάσταση στην Ελλάδα. Έάν ή άπομάκρυνση της δικτατορίας δέν μπορεί να έπιτευχθεί ειρηνικά ο άνταρτοπόλεμος θά γίνει αναπόφευκτος, δηλώνει στη MONDE ο κ. Άνδρέας Παπανδρέου». Άξίζει, νομίζω, τόν κόπο να σάς μεταφράσω ένα άπόσπασμα:

«Ο κ. Παπανδρέου μās άπαντάει [σε έρώτηση γιατί εύρέθηκε στο κρεβάτι όταν τόν συνέλαβαν] ότι είχε λάβει τά μέτρα του για να άντισταθεί στους στασιαστές. Είχε φροντίσει «να μετατρέψει τό διαμέρισμά του σε όπλοστάσιο» και είχε δημιουργήσει ένα δίκτυο για να εξασφαλίσει τό πέρασμά του στη μυστική δράση. «Η άτυχία μου, μās λέει χαμογελώντας, ήταν ότι ήμουν πολύ καλά πληροφορημένος». Έξηγείται: «Μπορώ να τό άποκαλύψω σήμερα: είχα ένα πράκτορα σε αυτό που άποκαλώ "ή μεγάλη χούντα", αυτή που έσχεδιάζε να καταλάβει την έξουσία για λογαριασμό του παλατιού, αυτή που την έπρόλαβε "ή μικρή χούντα"», πέρυσι την 21 Άπριλίου. Η μεγάλη χούντα, που συνεδρίαζε τακτικά στο κ. Μανιαδάκη συγκέντρωνε στρατηγούς, πολλές προσωπικότητες της δεξιάς -των οποίων προς τό παρόν θά άποσιωπήσω τά όνόματα- και άντιπροσώπους του βασιλιά [...]. Οι συνταγματάρχες -που έ γνώριζαν τά σχέδια των άνωτέρων τους- άποφάσισαν να δράσουν για λογαριασμό τους. Πιαστήκαμε άνέτοιμοι και ο λόγος ήταν ότι άγνοούσαμε άκόμη και την ύπαρξη αυτής της μικρής χούντας.

Παρακαλώ, μη χαμογελάτε. Άν θέλετε, μπορείτε να καγγάσετε. Όχι για πολύ όμως. (Μεταπτώσεις). Γιατί άκολουθεί ή κρίσιμη τραγική φράση: «...Η λύση του άνταρτοπολέμου του φαινόταν ως άπαραίτητη, άκόμη κι αν ή τιμή έπρεπε να είναι πραγματικά ύψηλή».

Άκολουθεί νέο κατόρθωμα. Στη γνωστή έπιθεώρηση Nouvel Observateur της 1ης Άπριλίου 1974, σε συνέντευξη του από τόν Καναδά ο Άνδρέας Παπανδρέου είπε: «Η Κυβέρνηση πρέπει να κατακτηθεί από άνθρώπους που άμύνονται και διαθέτουν τά μέσα βίας [...] Πρέπει λοιπόν να ξέρουμε ότι ή σύγκρουση θά είναι αναπόφευκτη και να άρχισουμε από τώρα να προετοιμαζόμαστε γι' αυτή. Πρέπει να συγκροτήσουμε άμέσως ομάδες κρούσεως μυστικές, βιανές να άντισταθούν στη βία του άστυκιο κράτους και να έπιβάλουν τή νόμιμη έξουσία της Κυβερνήσεως. Αυτό όμως δέν γίνεται μέσα σε λίγες ήμέρες. Χρειάζονται χρόνια γιά να σχηματισθούν τά "μυστικά δίκτυα της άντιστάσεως"».

Έχουμε και συνέχεια. Μεταφράζω από τό βιβλίο Balkan Ghosts (ένα βιβλίο που είναι γνωστό ότι έπηρέασε τόν Πρόεδρο Κλίντον, «ΤΟ άλλο ΒΗΜΑ» 28-4-2002) του Robert Karlan: «Τό ΠΑΣΟΚ από νωρίς έσφυρηλάτησε δεσμούς με τό συριακό κόμμα Μπάαθ "βασιμμένους στις κοινές μας ιδεολογικο-πολιτικές θέσεις"» έξηγεί ο Παπανδρέου τό 1975. Τόν Φεβρουάριο 1977 [...] ο Παπανδρέου έπαίνεσε τόν ήγέτη της Ουγκάντας "Ιντι Άμίν: «Είναι ένας μαχητής κατά τόν μητροπολιτικών κέντρων της Δύσεως και ο ίδιος είναι στόχος τους. Αυτό και μόνο τόν τοποθετεί στην παγκόσμια σκακιέρα στον χώρο των άντι-ιμπεριαλιστικών δυνάμεων».

Άργότερα τό 1977 ο Παπανδρέου, συνεχίζει ο Karlan, έταξίδεψε στη Λιβύη του Μουαμάρ Καντάφι, της οποίας τό καθεστώς, έδήλωσε ο Παπανδρέου, δέν ήταν δικτατορία. Τό αντίθετο είναι ή άλήθεια. Κυβερνάται κατά τό πρότυπο του «δήμου των άρχαίων Άθηναίων». Έπίμονες πληροφορίες, τόσο στον έλληνικό όσο και στον ξένο Τύπο, υπαινίσσονταν ότι ο Καντάφι έβόηθησε στην χρηματοδότηση της έπιτυχούς έθνογονικής καμπάνιας του 1981, με την οποία ο Παπανδρέου έξελέγη πρωθυπουργός. Τό 1984 προσφώνων δημοσίως τόν Παπανδρέου στην Άθήνα ο δεύτερος στην ιεραρχία του Καντάφι, ο ταγματάρχης Άμπντουλ Σαλάμ Τζαλούντ, είπε: «Άδελφέ Παπανδρέου, σε εξέτάσαμε προσεκτικά, σε έθέσαμε σε δοκιμασία και σε έμπιστευόμαστε. Είμαστε άποφασισμένοι να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να ενισχύσουμε τή θέση σου, γιατί είναι προς τό συμφέρον μας να παραμένεις στην έξουσία».

Η στενότητα του διαθέσιμου χώρου δέν μου έπιτρέπει να αναφερθώ στον εκδηλο θαυμασμό του Άνδρέα Παπανδρέου γιά καθεστώς όπως του Γιαρουζέλσκι, του Τσαουσέσκου, του Εμβέρ Χότζα, του Κάστρο.

Μία παρένθεση: Ο Καντάφι είναι γνωστός. Ό άλλος φωστήρας ο "Ιντι Νταντά Άμίν, Πρόεδρος της Ουγκάντας (1971-1979) φέρεται, σε γάλλικό ντοκυμανταίφ, που γυρίστηκε με την έγκρισή του, να έχει σκοτώσει κατά τά τρία πρώτα έτη της προεδρίας του (όταν τόν έξυμνοσε ο Παπανδρέου) 90.000 άτομα.

Γιατί τά έγγραφα όλα αυτά; Για τό συμπέρασμα: Δημοκρατίας χαρακτηρίζεται ο ύποστηρικτής των άρχων και των θεσμών της Δημοκρατίας. Βασική άρχή της είναι ή λαϊκή κυριαρχία και θεσμός ή δι' έκλογών άνάδειξη των κυβερνήσεων. Γράφει στο βιβλίο του Enemies of Society ή Paul Johnson γνωστός διεθνώς Βρεταννός δημοσιογράφος, ιστορικός και συγγραφέας: «Άληθινή δημοκρατία σημαίνει να μπορεί να άπομακρύνεται μία Κυβέρνηση χωρίς βία, να τιμωρείται ή πολιτική άποτυχία ή ή λαθασμένη κρίση μόνο με ψήφους». Όλα τά περιστατικά, τά όποια περιγράψαμε, μάλλον άρνητικά στοιχεία γιά τόν δημοκρατικό χαρακτήρα ενός προσώπου συνιστούν.